

Gemeente, gooi aub niet het kind met het badwater weg!

U hebt meerdere voorlichtingsbijeenkomsten belegd, waarin u hebt toegelicht waarom een stelselwijziging nodig is. Wat mij, en mijn collega's, direct trof dat u met uw overzicht van cijfers aantoonde dat de transitie in Nijmegen zijn vruchten begint af te werpen.

Transitie werkt

Het gaat nu stukken beter dan in 2015. Met minder budget worden nu meer zorg en ondersteuning behoevende burgers geholpen. De medewerkers van de sociale wijkteams hebben goede informele contacten opgebouwd met de zorgverleners in de wijk. Zij weten elkaar goed te vinden. Het is nu gemeengoed dat de indicatiesteller, voordat zij of hij een (hernieuwde) indicatie laat uitgaan, overleg heeft met de professionele begeleiding of de mantelzorger(s). Iedere wijk waarin een sociaal wijkteam opereert, functioneert net zoals in een dorp waar iedereen elkaar kent. Dat heeft onmiskenbaar voordelen: geen extra zorgconsumptie, professionals worden niet tegen elkaar uitgespeeld door de burger die kwaad wil, het afschalen van zorg gebeurt sneller. Met 20% minder budget dan benodigd, worden veel burgers geholpen. Sterker nog, de tevredenheidscijfers blijven ongeveer op hetzelfde hoge niveau.

In plaats van doorontwikkeling van de huidige aanpak, wilt u een andere aanpak: een stelselwijziging. Wat komt er in de plaats voor wat we nu hebben?

1 aanbieder

In de voorlichting sheets sorteert u voor op model 3: uitvoering door één aanbieder. Het lijkt een doelredenering. Eén organisatie biedt het panacee voor alle problemen. De geldtekorten zullen als sneeuw voor de zon verdwijnen, de behoefte aan zorg en ondersteuning zal niet verder stijgen. Door strakke monitoring zijn minder ambtenaren nodig voor de controle, de overhead van de ene uitvoeringsorganisatie is minimaal. Een vergelijking met de Megastal-paradox dringt zich op. Iedereen is tegen de grote megastallen die nu her en der verrijzen. Strengere overheidsmaatregelen worden afgekondigd die de gehele landbouwsector treffen. Met als gevolg dat kleinere boeren stoppen, het land, mest- en andere rechten worden opgekocht door de grotere boeren en zij nog groter worden.

U erkent in uw evaluatie dat de vernieuwing in de zorg van de nieuwe, innovatieve zorgorganisaties moet komen. Krijgen zij wel een kans in de door u voorgestelde stelselvernieuwing?

Rijk geeft te weinig geld

Voortdurend wordt door u geschermd met juridische modellen en aanbestedingsregels. Daarin staan kwaliteit en prijs altijd centraal. Natuurlijk kijkt u naar milieu-opbrengsten en Social Return. Die zijn van ondergeschikt belang als het gaat om het verlenen van het totale pakket aan zorg. De kwaliteit en inzet van de zorgverleners staat voorop tegen een zo laag mogelijke prijs. Dat laatste criterium heeft de afgelopen jaren tot de huidige dag aan toe een zeer belangrijke rol gespeeld in uw afwegingen: de Rijksoverheid geeft u te weinig geld om uw taken goed uit te voeren. Vooral in de Jeugdzorg lopen de tekorten ieder jaar op. Daar zit uw pijn en niet bij de Wmo, waar de transitie – we herhalen het nog maar eens – zijn vruchten begint af te werpen.

Nadelen te over

Wij verwachten niet veel goeds van de stelselwijziging. Behalve de uitstroom van gekwalificeerd personeel, zullen veel informele contacten en netwerken verdwijnen. Ook zal het cultureel-sensitief werken vervagen in het grote geheel. In uw plannen moeten wij ons als Nijmeegse aanbieders verenigen en de concurrentie aangaan in een aanbesteding met een organisatie als Incluzio. Wij gaan dat verliezen. Het zorglandschap van aanbieders in Nijmegen is zeer divers. Wij kunnen niet in zo'n korte tijd fuseren en samenwerken. Als wij de aanbesteding verliezen gaan zorgorganisaties failliet of zij ontslaan hun personeel. Het personeel gaat niet zo maar over in een arbeidsbetrekking met een

andere aanbieder. Nemen zij de opgebouwde rechten over? Wat als de gemeente over twee jaar besluit weer een aanbesteding te doen? Die onzekerheid leidt zeker tot onrust en uitstroom van zorgverleners die keihard nodig zijn, nu en in de toekomst. Het leidt tot een chaotische opstartfase met onvermijdelijke wachtlijsten, waarbij de mensen waarvoor wij het doen – de Nijmeegse burger met een zorgbehoefte – in de kou komt te staan.

Gemeente Nijmegen staat alleen

Wij vinden het frappant dat de regiogemeenten niet willen meedoen aan de stelselwijziging. Verschilt Nijmegen zo enorm van de regio? Nee. Ook in de gemeenten Heumen, Wijchen en Beuningen zijn gebieden aan te wijzen waar stedelijke problematiek heerst. Zij willen niet aan een onzeker avontuur beginnen waarvan we weten dat burgers ontevreden zullen zijn over de tekortschietende hulp en wachtlijsten. De hulpvraag zal als gevolg daarvan toenemen en dus hogere kosten en lagere kwaliteit. De achterstanden zullen moeilijk zijn in te halen de komende jaren en het ergste nog: de maatschappelijk winst van de transitie die net is opgebouwd, verdampt!

Met vriendelijke groet,

Miloud El Abdi
Directie Avant Care